

PO PREOBLIKOVANJU KS

Kaj žuli krajane Škofljice in Pijave gorice?

Kljub temu, da so se krajani Škofljice na referendumu 20. aprila odločili za preoblikovanje svoje krajevne skupnosti in delitev na dve KS – Škofljico in Pijavo gorico, bo verjetno trajalo še kar precej časa, da se bosta ti dve krajevni skupnosti povsem ločili. Ostalo jima je še polno skupnega – od skupnih nalog do skupnih težav. Prav tako bodo izkušnje, ki so si jih v KS Škofljica pridobili v preteklih letih, v veliko pomoč novorojeni KS – tako pri delu na političnem področju kot tudi pri odpravljanju težav in zavzemanju za svoje potrebe in uveljavljanju svojih pravic pa tudi dolžnosti.

Trgovina, šola, zdravstvena postaja...

Morda med najbolj perečimi vprašanji, ki so skupna obema, je nova trgovina, ki bi jo krajani zelo potrebovali. V KS Pijava gorica trgovine namreč sploh nimajo. Glede na letošnje ustaljene ukrepe je tudi malo verjetno, da bi se jim želja po vsaj manjši trgovini uresničila. Delovne organizacije in morda predvsem Mercator, ki je v naši občini med glavnimi investitorji v nove trgovske lokale, denarja nimajo. Predvsem ne toliko, da bi lahko zgradili novo trgovino. Pri Mercatorju so pripravljeni sodelovati, vendar pa je pogoj za to sodelovanje lokal, kjer bi trgovina v Pijavi gorici lahko bila. Takega lokala pa zaenkrat v KS ni, zato bodo morali krajani še naprej hoditi v trgovino v Želmlje ali na Škofljico. Tudi tu so s trgovinami bolj na slabem, saj imajo le dve manjši trgovini, ki nikakor ne moreta zadostiti potrebam vseh krajanov. Bodo pač tu morali zaenkrat še nekoliko počakati na novo trgovino – iz istih razlogov kot v Pijavi gorici.

Druga skupna težava je pomanjkanje šolskih kapacitet. Nova šola, ki je v programu drugega viškega samopriskpevka, bi morala biti že v gradnji, vendar se je zaenkrat ustavilo. Precej težav je bilo namreč z geološkimi raziskavami tal na lokaciji za šolo. Seveda krajani šolo potrebujejo in jo tudi hočejo imeti, saj so ob razpisu samopriskpevka glasovali »ZA« tudi zaradi svoje nove šole.

Prav tako je neurejeno zdravstvo v KS Škofljica in Pijava gorica. Težko bi pričakovali, da bi v slednji zaenkrat lahko pri-

čakovali nove prostore zdravstvenega doma, saj je KS majhna in potrebuje še marsikaj pred zdravstvenim domom. Na vsak način, tako menijo na Škofljici – bi morali urediti to področje v tej KS – uporabljati bi ga seveda krajani obeh krajevnih skupnosti. Trenutno je namreč zdravstvena ambulanta v hiši, kjer ima prostore tudi krajevni urad. Hiša je stara in za namene zdravstva vse prej kot primerna. Poleg tega stoji v najbolj prometnem križišču – ne samo v občini, ampak morda celo v Ljubljani. Torej je tudi lokacija povsem neprimerna – še posebno, kadar se morajo po zdravniško pomoč vanjo odpraviti starejši občani ali pa matere z majhnimi otroki.

Napori za komunalno ureditev, prometno varnost in še kaj!

Potrebovali bi tudi pošto in seveda »nekaj« novih telefonskih priključkov, ki jih ni. Število teh je precej visoko – okrog 1.000. Kljub temu, da je bila zidava na tem področju do nedavnega prepovedana, ker pač ni bilo še natančno določeno, kje bo speljana obvoznica in je bila KS takorekoč cestni rezervat, so hiše – črne seveda – rasle kot gobe po dežju. Večinoma bodo te črne gradnje legalizirali. Da se bo življenje vsaj deloma začelo razvijati normalno, bo treba še nekaj časa počakati. Precejšen del krajevne skupnosti je namreč takorekoč brez kanalizacije. Treba bo zgraditi primarno in sekundarno kanalizacijo in jo priključiti na novo čistilno napravo, ki so jo nedolgo tega na Škofljici dobili. Pri tem so imeli nemalo težav, saj so morali zaradi nizke lege kanalskih vodov urediti tudi prečrpališče. Stroške za vse to so pokrili iz sredstev komunalnega prispevka – za položitev sekundarnih vodov je zmanjkalo denarja.

H komunalni ureditvi sodi tudi javna razsvetljava, ki je v KS Škofljica skoraj povsem neurejena. Že glede na samo lego KS – ob Dolenjki – bi bilo več kot nujno urediti to vprašanje, da bi zagotovili varnost udeležencev v prometu – predvsem pešcev in kolesarjev. Ker je promet ob Dolenjski cesti zelo gost, bi bilo treba ob prehodih za pešce postaviti rumene luči, ki bi bile v veliko pomoč tudi voznikom. Seveda ni dolžnost krajevne skupnosti same, da bi morala to narediti in tudi ne plačati,

saj je Dolenjska cesta republiškega pomena. Pri Elektro Ljubljana so nekaj sicer storili, vendar ne tako kot bi morali, obenem pa so za nadaljnjo ureditev zahtevali od krajevne skupnosti načrte. Le-ta je tako že pred dvema letoma priskrbela projekte in jih tudi plačala – 160.000 dinarjev.

Optimizma in volje je dovolj

Sredstva, ki jih dobi KS, so precej majhna – do sedaj so dobili letno 130.000 glavarine. Precej delaycev se vozi v službo v druge ljubljanske občine in z njimi »odtekajo« tudi sredstva, ki bi jih ti delavci rabili doma za ureditev svojega življenjskega okolja. Vedno bolj postaja krajevna skupnost »spalno« naselje, kjer se krajani zapirajo med štiri stene. Le malo tistega, kar bi potrebovali v svoji KS, so tudi dobili. Res je, da je novogradnja vedno več in se bodo množile glede na to, da je gradnja sedaj sproščena. Seveda pa bo treba ob vsem misliti tudi na zadovoljevanje potreb krajanov na vseh področjih življenja.

In, ko že pišemo o težavah, ki so skupne obema KS, tako Škofljici kot novi Pijavi gorici, naj omenimo še nekaj razlogov, ki so botrovali delitvi in preoblikovanju. Precejšen razlog je bila že sama zemljepisna lega, saj je bila prejšnja KS Škofljica zelo razpotegnjena in od kraja oddaljena, kar prav zagotovo ni pozitivno vplivalo na razvoj delegatskega sistema. Še bolj tehten razlog za ta korak je razlika v načinu življenja krajanov v obeh KS, s tem pa tudi različni interesi in potrebe.

Večina krajanov nove krajevne skupnosti je namreč dopoldne v službi, popoldne pa se ukvarjajo s kmetijstvom. To bo, vsaj na začetku, povzročilo nekaj težav, saj bodo krajani imeli čas za delo v KS le v večernih urah – razen pozimi, vendar pravijo, da bodo zmogli.

V krajevni skupnosti Škofljica pa si bodo nekoliko oddahnili. Ne zato, ker bi bilo sedaj manj dela – to se namreč ne bo zgodilo – ampak zato, ker so nemalokrat imeli slabo vest. V veliki večini so namreč odpravljali težave, kjer je bilo prizadetih več krajanov in tako so – povsem nehote – območje Pijave gorice nekoliko zanemarili in so se tega tudi zavedali. Seveda jim bodo v bodoče še vedno pomagali, vendar bo glavna skrb za zadovoljevanje potreb krajanov ležala na krajevni skupnosti sami in pa seveda tudi odgovornost.

MOJCA KAUCIČ

O DRUGEM DELU GOZDNE CESTE

Iz Boršta v polhograjsko dolino

V turističnem domu Polhov Gradec je bil dne 17. aprila pripravljani sestanek o novi cestni povezavi med brezniško in polhograjsko dolino. Sestanku so prisostovali: lastniki parcel hribovitega območja, tovariš Vrhovec iz občinskega odbora ZZB NOV, tovariš Kogovšek iz odbora ZZB Brezje ter predstavniki krajevne skupnosti in Gozdnega gospodarstva Polhov Gradec.

Beseda je tekla predvsem o namembnosti novogradnje. Mnenja kmetov so bila: če se že gradi nova cesta, se naj spelje nova trasa tako, da bodo tudi oni imeli primernejši dostop do svojih gozdnih parcel, predvsem pri spravilu lesa v dolino. Sedanje stanje gozdnega kolovoza je brezupno. Saj je ponekod zemljišče polno vode in blata, kar je še slabše, vzpon kolovoza dosega na nekaterih mestih kar 25 odstotkov. To povzroča nemalo težav, ko prizadeti s svojimi traktorji spravljajo les v dolino po deževnem obdobju.

Predstavniki Gozdnega gospodarstva tovariš Podlogar je na pripombe kmetov menil, da bo nova cestna povezava imela širši pomen in ne samo za spravilo lesa kot so menili kmetje. Na kratko se je dotaknil tudi problema finančnih sredstev.

Tovariš Kogovšek je poudaril, da se morajo prizadeti kmetje takoj in resno lotiti te velike akcije sami, seveda v tesni povezavi s krajevno skupnostjo Polhov Gradec. Nadalje so se prisotni domenili in izbrali komisijo za trasiranje nove ceste. V komisiji sta dva predstavnika kmetov in kot strokovni član tovariš Podlogar iz Gozdnega gospodarstva Polhov Gradec. Naloga komisije je, da v najkrajšem času najde primerno varianto trase nove ceste in jo zakoliči. Največji problem pri trasi-ranju nastaja, kje najti izhodiščno mesto ceste v dolino. Sedaj poteka kolovoz čez dvorišče kmetije Kopač v Dolenji vasi. Ta točka pa ni primerna iz teh razlogov: lastnica kmetije se hujuje, da bi kmetje tam vozili, na drugi strani pa zemljišče tam okoli ne bi bilo primerno zaradi prevelikega vzpona.

Tudi o tem so veliko govorili. Skratka, komisija bo imela težavno nalogo, kje najti najboljšo traso. Domenili so se tudi, da se, ko bo trasa dokončana, ponovno sestanejo in pogovorijo o nadaljnjem delu akcije glede finančnih sredstev, pomoči Krajevne skupnosti in lastne udeležbe.

Tovariš Vrhovec je na kraju tudi obrazložil in pojasnil, kako se je gradil prvi del ceste, ki že služi svojemu namenu in sicer od vasi Brezje na Boršt, kjer je lepo urejen partizanski dom, odprt pa bo tudi muzej »Dan borca«.

Želja vseh občanov obeh dolin je, da bi bila cesta zgrajena že do 4. julija, za Dan borca.

S to povezavo bi bila dana možnost tudi turistom, da bi v večjem številu obiskovali to partizansko postojanko, saj je kraj velik pomnik iz NOB obeh dolin.

Že sedaj pripravljajo markacijske table in kažipot k domu na obeh straneh dolin. Nova cesta bi približala občana, da se bo lahko z avtom popeljal na to priljubljeno turistično točko v bližini Ljubljane, ki leži na nadmorski višini 633 metrov.

MARJAN GANTAR

Gradnja napreduje! Posnetek je naš fotoreporter Lado Čuk pred dnevi napravil na gradbišču nove Postaje milice Vič.